USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radima Pastrňáka, Ph.D. a soudců JUDr. Václava Beneše a Mgr. Gabriely Vršanské v exekuční věci

oprávněné: **InvestCapital LTD**, identifikační číslo C62911
sídlem Triq Sant´ Andrija, The HUB 1, 1612 San Gwann
zastoupená advokátem Mgr. Markem Lošanem
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1 - Nové Město

proti
povinnému: **Antonín Proch**, narozený dne 26. 7. 1981
bytem nám. Míru č. p. 1, 407 77 Šluknov

o zastavení exekuce, o odvolání oprávněné proti usnesení Mgr. Bohumila Brychty, soudního exekutora Exekutorského úřadu Rychnov nad Kněžnou, ze dne 21. 7. 2026, č. j. 194 EX 27/20-121,

takto:

I. Usnesení soudního exekutora **se mění** tak, že se exekuce **nezastavuje**.

II. Soudnímu exekutorovi **se** za úkony spojené se zastavením exekuce paušální náhrada nákladů exekuce ve výši 907,50 Kč **nepřiznává**.

Odůvodnění:

1. V záhlaví označeným usnesením soudní exekutor Mgr. Bohumil Brychta, Exekutorský úřad Rychnov nad Kněžnou (dále jen „exekutor“ či „soudní exekutor“), zastavil exekuci vedenou na základě pověření, které vydal Okresní soud v Děčíně (dále také jako „exekuční soud“) dne 27. 12. 2020, pod č. j. 43 EXE 161/2020-12 (výrok I.), určil náklady exekuce ve výši 6 655 Kč (výrok II.), soudnímu exekutorovi přiznal za úkony spojené se zastavením exekuce paušální náhradu nákladů exekuce ve výši 907,50 Kč, přičemž tuto paušální náhradu je soudnímu exekutorovi povinna uhradit Česká republika – Okresní soud v Děčíně ve lhůtě čtyř měsíců od právní moci usnesení (výrok III.), rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o zastavení exekuce (výrok IV.) a že povinný je povinen nahradit náklady oprávněné za právní zastoupení ve výši 484 Kč (výrok V.).

2. Soudní exekutor rozhodoval v rámci exekuce vedené na majetek povinného podle pravomocného a vykonatelného rozsudku Okresního soudu v Děčíně č. j. 19 C 231/2019-57 ze dne 9. 9. 2019. Soudní exekutor shledal, že v průběhu exekuce uplynula doba podle § 55 odst. 7 e. ř., neboť v době posledních 6 let nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti a exekucí nebyla postižena nemovitá věc a že doba bezvýsledného vedení exekuce i po zohlednění dob podle § 55 odst. 12 e. ř., ve kterých lhůty podle § 55 odst. 7 a 11 e. ř. neběží, přesáhla 6 let. Soudní exekutor podle § 55 odst. 7 e. ř. vyzval oprávněnou, aby ve lhůtě ve lhůtě 30 dnů sdělila, zda souhlasí se zastavením exekuce nebo, aby ve stejné lhůtě sdělila, že se zastavením exekuce nesouhlasí s tím, že jestliže oprávněná vyjádří souhlas se zastavením exekuce nebo lhůta podle věty první uplyne marně, exekutor exekuci zastaví. Výzva byla oprávněné doručena 11. 6. 2026. Oprávněná se v určené lhůtě podle soudního exekutora nevyjádřila a soudní exekutor proto v souladu s § 55 odst. 7 e. ř. exekuci zastavil.

3. Proti usnesení podala odvolání oprávněná. Namítala, že oprávněné byla dne 11. 6. 2026 doručena Výzva k vyjádření k zastavení dlouhodobě bezvýsledné exekuce dle § 55 odst. 7 e. ř. ze dne 10. 6. 2026, č. j. 194 EX 27/20-118. Oprávněná se k uvedené výzvě vyjádřila dne 12. 6. 2026 tak, že se zastavením exekuce nesouhlasí. Dne 22. 7. 2026 bylo oprávněné doručeno usnesení soudního

Shodu s prvopisem potvrzuje Patrik Uram.

exekutora ze dne 21. 7. 2026, č. j. 194 EX 27/20-121, kterým byla exekuce zastavena z důvodu, že se oprávněná ve stanovené lhůtě nevyjádřila, zda se zastavením exekuce souhlasí či nikoli. Oprávněná má za to, že se ve stanovené lhůtě vyjádřila včas, a to tak, že se zastavením exekuce nesouhlasí, což doložila doručenkou prokazující, že její vyjádření bylo řádně a včas odesláno dne 12. 6. 2026. K výzvě se tedy vyjádřila řádně a včas, a byly tak splněny podmínky pro další vedení exekuce. S ohledem na výše uvedené oprávněná navrhla, aby soudní exekutor usnesení o zastavení exekuce ze dne 21. 7. 2026, č. j. 194 EX 27/20-121, zrušil v plném rozsahu.

4. Odvolací soud o odvolání rozhodl, aniž k jeho projednání nařizoval jednání, za použití § 254 odst. 1 o. s. ř. a § 52 odst. 1 e. ř., po přezkoumání napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, podle § 212, § 212a o. s. ř.

5. Podle § 55 odst. 7 e. ř., nedošlo-li po dobu posledních 6 let počítaných po vyznačení doložky provedení exekuce ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti a není-li exekucí postižena nemovitá věc, vyzve exekutor oprávněného, aby ve lhůtě 30 dnů sdělil, zda souhlasí se zastavením exekuce nebo, aby ve stejné lhůtě sdělil, že se zastavením exekuce nesouhlasí. Jestliže oprávněný vyjádřil souhlas se zastavením exekuce nebo lhůta podle věty první uplynula marně, exekutor exekuci zastaví. Pro účely rozhodnutí o zastavení exekuce podle věty druhé a odstavců 8, 10 nebo 11 se na řízení spojená ke společnému řízení hledí, jako by ke spojení řízení ke společnému řízení nedošlo.

6. Z elektronického exekučního spisu vyplývá, že oprávněná dne 12. 6. 2026 odeslala soudnímu exekutorovi vyjádření, že se zastavením exekuce nesouhlasí, přičemž výzva byla oprávněné doručena dne 11. 6. 2026. Prvním dnem třicetidenní lhůty byl 12. 6. 2026 a její poslední den připadl na pondělí 13. 7. 2026. Vyjádření oprávněné podané již dne 12. 6. 2026 tedy bylo včasné. Lhůta podle § 55 odst. 7 věty první e. ř. neuplynula marně a oprávněná se zastavením exekuce nevyslovila souhlas. Podmínky pro zastavení exekuce proto nebyly splněny.

7. Protože exekuce zastavena není, základní podmínka vzniku práva na paušální náhradu nákladů ve výši 907,50 Kč nebyla splněna a soudnímu exekutorovi nenáleží.

8. Výroky napadeného usnesení o nákladech exekuce a nákladech účastníků byly vydány v souvislosti se zastavením exekuce, jsou závislé na výroku o jejím zastavení a bude o nich rozhodnuto v dalším řízení způsobem stanoveným exekučním řádem.

9. S ohledem na shora uvedené odvolací soud podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. per analogiam změnil napadené usnesení tak, že se exekuce nezastavuje (výrok I.) a soudnímu exekutorovi se paušální náhrada nákladů za úkony spojené se zastavením exekuce ve výši 907,50 Kč nepřiznává (výrok II.).

Poučení:

Proti výroku I. tohoto usnesení **lze** podat dovolání, pokud Nejvyšší soud ČR dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Dovolání lze v takovém případě podat do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu u exekučního soudu.

Proti výroku II. tohoto usnesení **není** dovolání přípustné.

Ústí nad Labem 13. října 2026

JUDr. Radim Pastrňák, Ph.D. v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Patrik Uram.